

Sygn. akt IV Ka 598/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Ireneusz Grodek (spr.)

Sędziowie SA w SO Stanisław Tomasiak

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant sekr. sądowy Dagmara Szczepanik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Izabeli Stachowiak oraz przedstawiciela Urzędu Celnego w Piotrkowie Trybunalskim – Beaty Gniewaszewskiej

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014 roku

sprawy **M. Z.**

oskarżonego z art. 65§3 kks w zw. z art. 65§1 kks

z powodu apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego – Urząd Celny w Piotrkowie Trybunalskim

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim

z dnia 22 sierpnia 2014 roku sygn. akt II K 722/13

na podstawie art.437§1 i 2 kpk, art.438 pkt 4 kpk, art.635 kpk w zw. z art.627 kpk, art.113§1 kks, art.10 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami)

- **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że podwyższa ilość wymierzonych oskarżonemu stawek dziennych grzywny do 60 (sześćdziesięciu);**
- **utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;**
- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata W. D. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
- zasądza od oskarżonego M. Z. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych opłaty za obie instancje oraz kwotę 536,60 (pięćset trzydzieści sześć 60/100) złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 598 / 14

UZASADNIENIE

M. Z. został oskarżony o to, że w okresie od 26 do 29 maja 2013 r. w miejscowości W. - (...), gm. B., woj. (...), przechowywał wyroby akcyzowe bez polskich znaków akcyzy w postaci 19,5 kg tytoniu do palenia, wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 114 ustawy z dnia 06.12.2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 108, poz. 626), przez co

naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w wysokości 12510,22 zł, tj. wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 7 kks w zw. z art. 63 § 2 kks, tj. przestępstwo skarbowe określone w art 65 § 3 kks w zw. z art 65 § 1 kks.

Wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 722 / 13 Sąd Rejonowy w Tomaszowie Maz.:

1. oskarżonego M. Z. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks i za to na podstawie art. 65 § 3 kks wymierzył mu karę 30 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej w kwocie 60 złotych;
2. na podstawie art. 30 § 1 § 2 i § 6 kks w zw. z art. 31 § 1 § 5 § 6 i § 7 kks orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego ujętego w wykazie dowodów rzeczowych na karcie 5 akt sprawy pod pozycją 1 i zarządził jego zniszczenie obciążając oskarżonego M. Z. kosztami zniszczenia dowodu rzeczowego;
3. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz W. D. kwotę 442 złotych 80 groszy tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
4. zasądził od oskarżonego M. Z. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 180 złotych i tytułem wydatków kwotę 572 złotych 80 groszy.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł oskarżyciel publiczny, zaskarżając orzeczenie na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej wymiaru kary, zarzucając jej rażącą niewspółmierność (łagodność) stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz do celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara powinna spełniać w stosunku do oskarżonego, jak i w zakresie społecznego oddziaływania. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie wymierzonej kary poprzez jej zaostrzenie. Na rozprawie odwoławczej sprecyzował, iż wnosi o podwyższenie ilości wymierzonych stawek dziennych do 110, a w pozostałej części o utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela publicznego jest zasadna – orzeczona przez Sąd Rejonowy kara, jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, istotnie nosi cechy rażącej niewspółmierności w sensie jej łagodności. Nie uwzględnia bowiem w sposób właściwy okoliczności popełnienia przestępstwa, a zwłaszcza ilości przechowywanych wyrobów akcyzowych bez polskich znaków akcyzy oraz wartości podatku, jakim w ten sposób narażony był na uszczuplenie. Przedstawiona ilość budzi uzasadnione podstawy do wnioskowania, iż nie była przeznaczona na własne potrzeby, lecz cele zarobkowe. Już choćby te okoliczności, nienależycie doszacowane przez Sąd I instancji, przemawiały za tym, że orzeczenie kary nieznacznie tylko przekraczającej dolną granicę ustawowego zagrożenia, raziło nadmierną łagodnością. Kształtując wymiar kary należało mieć wprawdzie na uwadze trudną sytuację rodzinną i materialną oskarżonego, te jednak kwestie winny być brane pod uwagę przede wszystkim przy kształtowaniu wysokości jednej stawki dziennej grzywny, a nie na ich ilość. Podzielając zatem pogląd oskarżyciela publicznego, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymierzoną oskarżonemu karę grzywny podwyższył dwukrotnie, nie ingerując w wartość ustalonej wysokości każdej ze stawek.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przywołanych w wyroku przepisów mając na uwadze, iż zaskarżone orzeczenie zmieniono na niekorzyść oskarżonego.